

POZDRAV Z VĚDNĚŠ

Čtvrtek, 10. července 2014

Zdravím vás, věchny neznámé přítelkyně, z letně naladěného města Vidně, plného květin a věchných barokových zelení. Řeka Dunaj, jejíž vlny jsou někdy nádherné a tiché jako milenec, jindy bouřlivé a vytékající z břehů do poklidných míst - Donauinsel, který byl speciálně vybudován, aby jejich zlostné přítelkyně pohltily v době, kdy nastane mimořádný deště. Proto, aby se městu samotnému nic nemohlo stát.

Modré vody Dunaje mám ráda, neboť mi připomínají trochu moře, co ani Rakousko nemá a která já miluji. Projíždím se tu často na kole, neboť bydlím nedaleko - 10 minut jízdy - a jen tak vám pozoruji. Někdy jako by mne lákala posezení na některé z mnoha laviček, umístěných podél cest, a vyprávěla mi o tom,

- jak tu sídlili staří Římané a město pojmenovali Vindobona,
- jak tuto zemi ovlivnila dlouhá doba vlády Habsburků, trvající přes 640 let,
- jak si císař Ferdinand I. vzal za ženu Annu Českou a Uherskou, a zdědil v roce 1526 Čechy, které byly habsburským panstvím až do roku 1918. Mimochodem, kamkoliv se ve Vídni podíváte, všude uvidíte známé prvky české architektury, neboť právě za doby monarchie tu pracovala spousta českých dělníků. Nahoře, nad zámek Schönbrunn, v pavilonku, si často dávám kávu s nalahvaným mlékem, které se už dávno pije i v Česku. Pozoruju dolní fontánu a její tvrdé kapky vody odrážející se ve slunci jako skutečné diamanty, a myslím na historii těchto míst. Víte, mě historie, toulky krajinou, to věchno nesmírně baví. Věchno si fotografuji, zapisuji a přede vším ráda poznávám na vlastní oči. A tak se dívám kolem, a hned mi tane na mysl: stavba zámku byla dokončena za Marie Terezie, její následník, Josef II., zavedl spoustu nových reforem a zpřístupnil obrovský park Prater, kde dříve býval soukromou císařskou oborou. Když se tak procházím zámeckým parkem (když jsem jej viděla poprvé překvapilo mne, že je Schönbrunn uprostřed města, hned vedle ruštiny; nevím proč jsem si ho přede vším představovala někde daleko usazeného v klidu na kopci), přemýšlím o tom, jak mnoho máme s Rakouskem společného, jak jsou propojeny naše země. Přesto mám někdy pocit, že právě tady ve Vídni nás stále berou, přede vším ta starší generace, jako přítelkyně. Co by asi říkali, kdyby se to tu hemžili věchními národnostmi jako třeba v New Yorku? Faktem je, že je tu plno Turků, Jugoslávů a přislánských ostatních islámských zemí - jako Afgánistán a jiné, a že Rakoušáci mají strach o svá pracovní místa a z kriminality. A ještě k té kávě, co tu na mne čeká, vám musím připisat zajímavost: podle legendy ji se přivezla v polovině 17. století turecká armáda. Rakoušané a přede vším Vídeňané si na pití kávy věchno druhu ohromně potrpí a dají ji všude opravdu chutnou. Osobně mám nejraději Segafredo, byť je to káva z Itálie. Mimochodem, těch Italů je tu také jak hub po dešti. Pizzeriemi je zaplaveno celé město, skoro stejně jako českými restauracemi. Ale jsou tu i české restaurace a vesměs plné. Inu, tím našim dukátovým buchtíkům, svíčkově, knedlu, vepřovému, zelu a dobře vychlazenému českému pivu jen tak leckdo neodolá. Už docela dlouho žiju. Někdy šťastná, někdy mírně, jindy veselá, pak smutná, tak jak se přes mne valí události věchných dní. K pití dobré kávy mi věchno stejně jako mnoha vám ostatním chybí ta opravdu dobrá kamarádka. Jsem sice lovkem hodně samostatný, ale přece jen potřebuji přítelkyni, se kterou oblitáme krámy s hadičkou otestujeme věchny parfémy, prohlédneme věchny hrníčky a talířky a pak se finálně posadíme totálně unavené u dobré kávy a klábosíme. Což je pocit za věchny peníze sváta a je jedno, zda jste v Rakousku, Kalifornii, či v našem Česku. Takže se s vámi pro dnešek loučím a virtuálně vám připíjím věchně své "vídeňské". Mějte se krásně, at jste v tuto chvíli, kde jste. Vaše IVA